



תת"ע 6413/09/23 - מזרחי אסף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6413-09-23 מדינת ישראל נ' מזרחי אסף נאור
תיק חיצוני: 90524995793

לפני
המבקש
נגד
המשיבה

כבוד השופטת רונה פרסון

מזרחי אסף נאור

מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 15.1.2024 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות של 123 קמ"ש במקום בו מותרת מהירות של 80 קמ"ש, עסקינן בעבירה מיום 30.08.22. במסגרת גזר הדין נגזרו על המבקש העונשים הבאים: הפעלת פסילה מותנית למשך 4 חודשים מתיק 2440-11-21, פסילה מותנית של חודשיים למשך שנתיים וקנס בסך 1,600 ₪.
3. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
4. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).
5. בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.
6. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).
7. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "בהעדר הנמען, נמסר דבר הדואר למי שגר עימו בבית ונראה שמלאו לו 14 שנים ומעלה" ביום 8.10.2023. על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

6. מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על פסק הדין נמסרה בבית הנמען ביום 24.1.2024, ומכאן שהמבקש גם לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק.
7. אשר לטענת המבקש בדבר ספק באמינות מכשיר המצלמה האלקטרונית א-3, בית המשפט העליון פסק בע"פ 2983/19 סאלח פחמאוי נ' מדינת ישראל (18.6.19) כדלקמן: "ואולם בתי המשפט המחוזיים כבר הבהירו במספר פסקי דין בהם דחו ערעורים על דחיית בקשות להארכת מועד, כי פסק הדין בענין בדראן לא פסל את מצלמות א-3, ומכל מקום פסק דין זה אינו בגדר תקדים מחייב ואף לא הלכה מנחה (עפ"ת (חיפה) 51857-11-18 חמדאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.12.2018); עפ"ת (י-ם) 7334-12-18 בן דוד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.12.2018); עפ"ת (י-ם) 46562-12-18 אטיאס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.3.2019)). בנוסף לכך, בעפ"ת (ב"ש) 62436-12-22 נאסרה חסן נ' מדינת ישראל (4.7.23) נקבע כי הוכחה מעל לספק סביר אמינות מצלמות א-3.
8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא גיבה בקשתו בתצהיר. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.
9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.
10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.
- המבקש יפקיד את רישיון הנהיגה שלו לא יאוחר מתאריך 19.5.2024 בשעה 09:00 אך הפסילה תחושב כנגד הפקדה.**
- הקנס ישולם עד לתאריך 19.5.2024.**
11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"ד, 03 מאי 2024, בהעדר הצדדים.